

Nr 173.

Av herr **Norling**, *angående avlöningen för professorerna vid farmaceutiska institutet.*

Genom Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen framlagda förslag hava farmaceutiska institutets professorer hänförs till lönegraden B 28, under det övriga till huvudstaden förlagda högskolors professorer placerats i B 30. Universitetens och karolinska institutets professorer hava enligt föregående års riksdagsbeslut placerats för sig i en högre lönegrad.

I betraktande av att det finnes professurer av olika slag kan det förefalla naturligt, att en uppdelning i olika lönegrader äger rum, och synpunkter kunna framföras, som skulle tala för att universitetsprofessorerna placeras i en klass för sig. Det måste emellertid beaktas, att *den* del av deras uppgift, som består i att utbilda nya vetenskapsmän, icke endast tillkommer dem utan även professorerna vid fackhögskolorna. Skulle dessas professorer icke vara kapabla därtill, skulle en stor mängd särskilt i praktiskt avseende viktiga vetenskapsgrenar komma att alldeles sakna inom landet utbildade vetenskapliga representanter, och det skulle alltså även komma att saknas kompetenta aspiranter till sådana professurer.

För att erhålla en objektiv grund för indelning av fackhögskolornas professorer bör man väl lämpligast taga förkunskaperna hos deras lärjungematerial och alltså sätta de professorer, som hava studenter som lärjungar, i en högre lönegrad än dem som hava att göra med lärjungar med mindre underbyggnad. Väljes en sådan eller en annan, lika enkel och klar, indelningsgrund, är farmaceutiska institutets båda professorers ställning på förhand given — vid sidan av veterinärhögskolan, skogshögskolan och tekniska högskolan. Från vetenskaplig synpunkt torde ej heller någon skillnad förefinnas mellan dessa fyra fackhögskolor. En objektiv grund för en gradering kunde man få genom att undersöka antalet och värdet av de från de olika fackhögskolorna utgångna vetenskapliga publikationerna. Det finnes ingen anledning att antaga, att farmaceutiska institutet vid en över några år utsträckt undersökning i detta avseende skulle visa sig underlägset de andra fackhögskolorna. Naturligtvis måste härvid även hänsyn tagas till att antalet professorer vid farmaceutiska institutet är endast två.

Under återopande av vad jag ovan anført, får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att farmaceutiska institutets professorer måtte i lönehänseende jämsställas med veterinärhögskolans, skogshögskolans och tekniska högskolans professorer.

Stockholm den 22 januari 1926.

N. S. Norling.
